

3. Ali je treba člen 11 Direktive 2005/29 razlagati tako, da nasprotuje španski nacionalni zakonodaji, ki potrošniku ne omogoča, da bi med postopkom izvršbe na podlagi hipoteke pozval k spoštovanju kodeksa ravnanja, natančneje v zvezi z odstopom od pogodbe in prenehanjem dolga – odstavek 3 Anexo del Real-Decreto Ley 6/2012, de 9 de marzo, Código de Buenas Prácticas (aneks h kraljevemu zakonodajnemu odloku št. 6/2012 z dne 9. marca 2012, kodeks dobrih praks)?

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, str. 22).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Brussel (Belgija) 13. marca 2017 – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV/Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA

(Zadeva C-129/17)

(2017/C 161/17)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van beroep te Brussel

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Toženi stranki: Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA

Vprašnji za predhodno odločanje

1. a) Ali člen 5 Direktive 2008/95/ES (¹) in člen 9 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodificirano besedilo) (²) obsegata pravico imetnika blagovne znamke, da nasprotuje temu, da tretja oseba z blaga brez njegovega soglasja odstrani vse znake, enake blagovnim znamkam (debranding), če gre za blago, ki se – tako kot blago, dano v postopek carinskega skladiščenja – še ni distribuiralo v Evropskem gospodarskem prostoru in odstranitev opravi tretja oseba v zvezi z uvozom blaga v Evropski gospodarski prostor ali dajanjem blaga na trg Evropskega gospodarskega prostora?
- b) Je odgovor na vprašanje 1(a) odvisen od tega, ali uvoz blaga v Evropski gospodarski prostor oziroma dajanje blaga na trg Evropskega gospodarskega prostora poteka pod lastnim razpoznavnim znakom, ki ga namesti tretja oseba (rebranding)?
2. Ali na odgovor na vprašanje 1 vpliva, če upoštevni povprečni potrošnik tako uvoženo blago oziroma blago, dano na trg, glede na zunanji izgled ali model še vedno identificira kot blago, ki izvira od imetnika blagovne znamke?

(¹) Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (Kodificirana različica) (UL L 299, str. 25).

(²) UL L 78, str. 1.

Pritožba, ki jo je Evropska unija, ki jo zastopa Sodišče Evropske unije, vložila 24. marca 2017 zoper sodbo (tretji razširjeni senat) z dne 1. februarja 2017 v zadevi T-479/14, Kendrion/Evropska unija

(Zadeva C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnica: Evropska unija, ki jo zastopa Sodišče Evropske unije (zastopnika: J. Inghelram in E. Beysen)

Drugi stranki v postopku: Kendrion NV, Evropska komisija

Predlog

Pritožnica predlaga, naj

- se razveljavi prva točka izreka izpodbijane sodbe;
- se zavrnejo prvostopenjski zahtevki družbe Kendrion za domnevno nastalo škodo, podredno, naj se odškodnina zmanjša na 175 709,87 EUR;
- se družbi Kendrion naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev svoje pritožbe pritožnica navaja trdi razloge.

1. Splošno sodišče naj bi pri razlagi pojma „vzročna zveza“ napačno uporabilo pravo, saj je kršitev razumnega roka za izdajo sodbe štelo za ključen razlog za uveljavljano premoženjsko škodo, ki naj bi obsegala stroške za bančno garancijo, pri tem pa spregledalo, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso ključen razlog zanjo odločitev podjetja, da globe v postopku pred sodiščem Unije ne plača.
2. Splošno sodišče naj bi pri razlagi pojma „škoda“ napačno uporabilo pravo, saj premoženjsko škodo v zvezi s plačilom stroškov za bančno garancijo ni uporabilo enakih pogojev kot jih je določilo v zvezi s plačilom obresti za globo, in sicer da mora tožeča stranka na prvi stopnji dokazati, da so finančna bremena v zvezi s plačilom obresti večja od prednosti, ki bi jih lahko imela, če ne bi plačala globe.
3. Splošno sodišče naj bi pri določitvi časovnega okvira, v katerem naj bi nastala uveljavljana premoženjska škoda, napačno uporabilo pravo in kršilo obveznost obrazložitve, saj je brez navedbe razlogov presodilo, da je časovni okvir, v katerem naj bi zaradi plačila stroškov za bančno garancijo nastala premoženjska škoda, lahko drugačen kot časovni okvir, ki ga je Splošno sodišče določilo v zvezi z nezakonitim ravnanjem, ki naj bi bilo razlog za to škodo.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Združeno kraljestvo) 24. marca 2017 – Swedish Match AB/Secretary of State for Health

(Zadeva C-151/17)

(2017/C 161/19)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Swedish Match AB

Tožena stranka: Secretary of State for Health

Vprašanja za predhodno odločanje

„Ali sta člena 1(c) in 17 Direktive 2014/40/EU ⁽¹⁾ neveljavna zaradi:

- i. kršitve splošnega načela EU o prepovedi diskriminacije;
- ii. kršitve splošnega načela EU o sorazmernosti;
- iii. kršitve člena 5(3) PEU in načela EU o subsidiarnosti;